

være en, om ikke umulig, saa dog vænsselig Sag at overholde Bestemmelsen uden en sliq Modification; jeg troer vel, at den constituerede Landstutmeester i denne Sommer har vliift, at, naar Forholdene blive ordnede paa en fornuftig praktisk Maade, lader det sig ret vel udføre, at overvære alle de forskjelligge Dyrffuer; men der kan dog indtræffe et eller andet Tilfælde, hvor det virkelig bliver ham en Umulighed at overvære et Dyrffue, men derfor vil man dog vel paa ingen Maade have, at et tidligere berammet Dyrffue ikke skal afholdes til den bestemte Tid. Naar en saadan enkelt forhindrende Begivenhed indtraadte, maatte man derimod sørge for, at der fra hans Side blev truffet en saadan midlertidig Forholdsregel, hvorved hans Iffkærverelse blev erstattet.

Dyholm: Efterat den ærede Ordfører saa omstændeligt har imødegaaet de Indvendinger, som en æret Landstingsmand fremsorte mod Bestemmelsen i Lovudkastets § 3 med Hensyn til Indskrænkningen af Statens Bidrag til Præmier til de Amter, hvor der haves landoekonomiske Foreninger, skal jeg ikke forhale Tiden med yderligere i Enkeltighederne at søge at imødegaae disse Indvendinger; men jeg kan dog, efter den Erfaring, jeg har haft Leilighed til at gjøre, ikke andet end udtale min Overbeviisning om Usikkeligheden og Hensigtsmæssigheden af en saadan Bestemmelse, som den i Lovudkastet indeholdte. Det forekommer mig nemlig, at Statens Præmiebidrag paa denne Maade faae den største og rigeste Indvirkning med Hensyn til Opnaaelsen af Lovens Hensigt, idet nemlig disse Statens Bidrag paa denne Maade ville opmuntre til Oprettelsen af landoekonomiske Foreninger, hvor de endnu ikke bestaae, ligesom de ogsaa, hvor sliqe landoekonomiske Foreninger allerede bestaae, vistnok ville være af betydelig Indvirkning med Hensyn til Bestemmelsen af det Bidrag, som selve Beboerne i Amtet maatte ville yde til Huusdyravlens Fremme. Saalænge Betingelserne for

Oprettelsen af landoekonomiske Foreninger ere saa lette at opfylde, som de nu ere, forekommer det mig ikke at kunne være en Pligt for Staten at udstrække sit Bidrag til de Amter, hvor Beboerne ikke maatte finde sig besleiede til selv at gjøre den ringe Opoffelse, som udfordres til Oprettelsen af en saadan landoekonomisk Forening.

Uusgaard: Jeg vilde blot tillade mig at henvende det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, hvormange Amter der ere i Danmark, som ikke have saadanne landoekonomiske Foreninger?

Ordføeren: Saavidt jeg veed, er det kun meget faa; paa den anden Side er der ogsaa kun meget faa Amter, hvor der er mere end een landoekonomisk Forening. Man har ikke vidst at jeyne dette Forhold, hvor der er flere Foreninger, paa anden Maade, end ved at sige, at de skulle see at blive enige. Det, troer jeg, er en meget simpel Maade; og, naar Staten udsætter bestemte Præmier eller Understøttelser, troer jeg, at denne Enighed meget let vil tilveiebringes af sig selv. Jeg har selv den Ære at være Medlem af en landoekonomisk Forening, der har søgt at rane et Herred fra et andet Amt og at faae det ind med i denne Forening. Men skulde Staten fra sit Standpunkt holde et Slags Control med Fordelingen af disse aarlige Tilskud mellem de forskjelligge landoekonomiske Foreninger, forekommer det mig, at det vilde lede til Forviklinger i det Uendelige.

Stampe: Jeg skal kun tillade mig den aldeles korte Bemærkning med Hensyn til mine Ytringer om Landstodhingsternes Præsentering ved Dyrffuer, at jeg troer, at det Kendskab, Beboerne skulle erholde til sliq en Hingst, den skulle de ikke erholde ved Dyrffuet. Naar Hesten er opstaldet i en vis Egn, bliver den der i Almindelighed bekendt baade efter Antallet af de Føl, der falde efter den, og efter dens andre Dvaliteter.